

**Sermones: Petri Hieremie Panormitani ex Sicilia: F.
co[n]uent[us] ordinis Predicatoru[m] bononiensiu[m]:
tam preclari q[uam] omnigene eruditio[n]is refertissimi.
omnibusq[ue] euangelica documenta ...**

Petrus <de Hieremia>

[Augsburg], 1514

VD16 P 1883

De s[an]cto Marco eua[n]ge. [sermo]. xxxvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70359)

In festo sancti Marci

qui tentat de superbia, Nota q̄ quattuor sūt illa que yr plurimū faciunt milites superbi-
bire. Pr̄io nobilitas sanguinis. Secūdo pulchritudo corpis. Tertio dominū ho-
minū. Quarto victoria hostium. Dia ista
quatuor habuit beatus Gregorius. sed tñ nō su-
perbiuit, imo vicit hūc leonē superbie p̄ ve-
ram humilitatē. Gl̄ide de h̄ supra in p̄mōe
scti Vincentij huius festi: q̄ incipit, Beatus
vir q̄ inuentus est sine macula, p̄te. ¶ Se-
cundo bellauit p̄tra draconē luxurie et car-
nalaris: q̄ recte p̄tra draconē significatur:
q̄ statū inficit et corrumpit: q̄ luxuriā to-
tus pene mundus infectus est et corruptus: itū-
rea illud. ps. Omnes decit, simul inutiles
fac, sunt nō est q̄ fa. bonum non est vsq̄ ad
vñū: sed vicit illū p̄ puram castitatē. Unde
quādo capiebat aliquā ciuitatē vel castrū
quādo hoies carnales p̄sertim armigeri
se solent dare carnalaribus: sicut equus et
mulus q̄b nō est intellectus: beatus Gregorius,
custodiebat mulieres sicut pater filias. Et
in signū huius victorie quā habuit cōtra
draconē luxurie: dicā vobis vñū mirabile
factū: i q̄ b. Georgius duos dracones: vñū
corporale et alterū spūale occidit. Nota
exemplū quō occidit draconē: qui erat in
lacu et seruauit puellam a morte corporali
Itē seruauit se a stupro puelle. q̄nimo nec
voluit ipsam in vrozē: cum pater et ipsa
essent cōtenti, vñ p̄ hoc vicit draconē spiri-
tualē luxurie. In creditur q̄ fuit virgo: q̄
virtus licet magna sit in omnib; tñ maria
fuit in homie iuene: milite et armigero.
Quid dicēt milites hodierni: Nota quō
deus de omni genere et statu hominū fecit
sanctos: vt nullus homo in quocūq; statu
vel gradu posse possit excusationē habe-
re in p̄spectu ei. Nā d̄ gradu impatorū
fecit sanctos aliquos: puta Constantinum
Theodosiū Iustinianū et c. Et nullus im-
perator possit dicere, Ego habui magnū
onus et c. Item de regib; Dauid/ Ezechi-
as/ Josias. Item sctus Ludouicus rex frā-
corū. Itē de militib; Georgius/ Hypolitus
et c. De medicis: Cosman et Damianū/ et
sctū Lucam. De diuitib; et vsurarijs san-
ctū Mattheum. De luxuriosis Mariam
Magdalenā. De superbis Paulū. De pla-
tis ecclesiasticis/ Gregorius. Ambrosius. Nicolāus
Martinus/ et multos alios: et sic de alijs.

Hoc autē ex gratia diuina datur: iuxta illud,
Sap. viij. sciu quoniam aliter non pos-
sum esse p̄tinens: nisi deus det. ergo. Et
tamē forte dedit. et c. Tertio bellauit cō-
tra baliliscū auaritie et cupiditatis: q̄ sicut
baliliscus visū interficit hoiem: sic auaritia
et c. Unde dicitur p̄cupiscētia oculorū. i. Joan. ij.
Et p̄ h̄ interficit aia nō solū auaritia: etiā
vira pauperū: q̄b p̄pter auaritiā nō p̄uide-
tur d̄ necessarijs, p̄pter q̄d paupes aut mo-
riuntur corp̄aliter fame vel frigore/ aut spiri-
tualit̄ sic femine: p̄pter pauperie fornicates
v̄ alij paupes furta facientes. Itē Ambrosius,
lxxvij. di. Pace fame moriente si nō pau-
sti occidisti. Sed p̄tra istū draconē q̄ mul-
tos interficit p̄ncipes/ reges/ milites/ mer-
catores/ iudices et c. bellauit viriliter beatus
Georgius et victoria habuit. Lū em̄ multa po-
tuisset cōgregare in captione ciuitatū/ ca-
stroū et villarū: tñ nō curabat. Itē rex ille
cui filia liberauit: ex q̄ noluit filia suā in
vrozem. voluit sibi dare multum d̄belauit
sed noluit recipere pro se: sed p̄ deo in eccle-
sijs p̄struedis et hospitalib; p̄ p̄sonis pau-
perib;. Itē cantat de eo. Beatus vir q̄ in-
uentus est sine macula/ et q̄ post aurū non
abijt: nec sperauit in pecunia et thesauris.
Ecc̄i. xxxj. Sed hodie in tantū creuit auaritia:
p̄sertim in militib; et stipendiarijs. No-
ta p̄siliū, imo p̄ceptū Joan̄ bap. q̄i p̄e-
dicabat dices mililib;. Remittite p̄centū
d̄ijs v̄ris. Lu. ij. Dic vt expedit. Quar-
to bellauit p̄tra aspidem sentie et crudelitatis:
q̄ peius et crudelius erat venenū r̄p-
ranorū/ paganorū/ q̄ venenū aspidis et c.
Dic et̄ martyriū et c. Deo gr̄as. Amen

In festo sancti Marci. Sermo. xxxvii.

Opus fac euangeli-
stę. i. Tim. iij. Hec verba
dicere possumus beato Marco.
Ob̄re Marce et gl̄iose. Opus fac et c. Itē
de eo erit p̄mō. Pro f̄mōis fundamēto
q̄ est de sctō Marco: q̄ fuit euangeli-
stę: sive p̄dicator: oritur theologialis
q̄stio: de spirituali venditiōe. ¶ Querit
Christū p̄ euangeliōz enūnciatōe suscepit

dicatioe faciendā atq; quozūcūq; spūalia
 lū aliqd accipiendū vel dandū cōmittat
 symonia: Arguit q; n. ait Paul. j. 1. Cor.
 16. Si nos vob; spūalia seminavim; nō ma
 gnū est si carnalia vā metam; Terū ha
 bet extra. de symo. cū sic romana. Lū p ec
 clesiaz psecratioe; pōt eps pcuratore eri
 gere; q; cōsecratio est res spūalis. 3. g. 3. In
 oppositū. j. q. j. quēqd; inuisibilis grē cōso
 latione tribuit; nunq; q̄stib; vel q̄buslibet
 p̄m̄s venūdārī penit; debet; v̄cete dño.
 Ad grā; acceptis; / grat; dare. 3. rē extra.
 de magistris. ne aliqd. j. c. pro licētia docē
 di nullus precū erigar. vel sub p̄xerū ali
 cui; p̄suerudinis; ab eis q̄s docet aliqd q;
 rat. qui autē contra h; venire p̄sulerit; ab
 ecclēastico fiat bñficiā alienus. in. c. in me
 ditare sequēti d̄r; p̄hibeas ne pro licētia vo
 cendi erigar aliqd; ac etiā p̄mittat. igit. cū
 bec licētia nō sit aliqd; spūtuale; nisi p cō
 parationē ad sp̄m̄ctm̄; videt q; p euange
 liozū enūmiationē siue p̄dicatioe faciendā
 atq; quozūcūq; spūtualū aliqd accipien
 do vel vendēdo cōmittat symonia; sic q;
 stio manet. p ytraq; pte dubia. Ad q̄stioez
 r̄ndēdū est fm̄ Richar. de media villa. su.
 p. iij. sen. di. xxy. q. ij. ar. ij. q; aliqd; spūale
 dupliciter pōt dici. Uno mō p cōparatio
 nē ad sp̄m̄ctm̄. Alio modo p cōparatioez
 ad sp̄m̄ humanū. Primo mō aliqua dicit
 spūalia p essētiā; vt grā; et fructus; et bec nō
 d iure; nec de facto vēdi; p̄nt quedā p cau
 sam instrum̄; etalē; vt scientia. et bec de fa
 cto vendi p̄nt; nō tñ de iure; quedā q̄si per
 effectus; vt ea q̄ alicui ex aliq; spūali dono
 vel officio pueniūt; et bec etiā de iure ven
 di nō p̄nt; q̄uis aliqū aliqd possit accipi
 p labore in sustentationē vite et nō aliter.
 Per cōparationē ad sp̄m̄ humanū; quedā
 sunt spūalia p causā; vt doctrina; q; nec p
 essētiā; vt scientie philo sophice; quedā p
 iustitiatioez et doctrinā humanā acq̄un
 tur. et sic doctrina p̄dicatay; scientiay; pōt
 vendi de facto et de iure; cū doctor non hz
 aliqd; stipendiū ab ecclēia q; docere teneat.
 Si autē hz salariū ab ecclēia incurrit vitūz
 symonie; si p doctrina sua precūz erigar a
 clericiis euidē ecclēie; et a paupib; vnde cū
 q; sint vt pius patuit; dicit tñ aliq; q; nō
 p̄hibet erigere a diuitib; vt videt dicere
 Glo. ibidē. nō tñ ē intelligendū de diuitib;

euidē ecclēie; sed alteri; et hoc est ex licita
 causa. Et qd; argumentū d̄r q; intelligit p
 labore; et d̄r q; finis p̄dicatiois non v; esse
 pecunia; sed sal; aiay; qd; fec̄ sc̄us Har
 cus iuxta verba p̄sumpta. Opus fac. et
 sic de alijs. Pro declaratioe verboz nota
 q; euangelista d̄r; annūciator euangeli.
 Tñ ois p̄dicato; pōt dici euangelista. Est
 autē notandū q; multa sūt necessaria ad h;
 vt aliq; possit esse euangelista. i. euangeli
 cus p̄dicato; quozū si qd; deficiat victor;
 dici pōt p̄dicato; dici nō potest.
 Primū est etatis cōgruitas
 Scdm̄ est scientie claritas
 Tertū est vite sanctitas
 Quartū ē m̄tētis auctoritas
 Quintū est ordinis dignitas
 Sextū est p̄stantie firmitas
 Septimū est patētie p̄uositat
 ¶ Potest addi aliud. Eloquētie sublimi
 tas; iuxta illud. Esa. xli. Posuit os meum
 q̄si gladiū acurū. 3. rē Esa. ij. Constabunt
 gladios suos in vomeres et. per gladios
 intelligunt verba elimata et subtrita. p vos
 merē vero grossā et edificātia p̄ba. q; subtri
 ta vertēda sunt in morālē edificatioez.
 Sangar enim plures occidit vomere; q;
 Abot gladio. Judi. ij. et. iij. j. 1. Cor. ij.
 Sermo me; et p̄dicatio mea nō in p̄ua.
 hu. sa. p̄bis et. 3. rē adde aliud prudenter
 p̄ciolitas; vt sciat aptare smonē fm̄ audie
 tium qualitatē. Nā vt dicit Orige. et hab
 bet in decretis. iij. dist. In mandāt; habe
 mus. vt veniētes ad ciuitatē discam; p̄;
 quis in ea dignus sit; vt apud eū cibum su
 mam; quātū magis nō sse oportz q̄s q̄lis
 ye sit is; cui imoralitatis verba credēda
 sūt. Solliciti em̄ debem; esse; ne margari
 tas n̄ras mittam; ante porcos. Hec ille.
 3. rē ad idē facit q; dicit Peti; ap̄s; et ha
 bet in decretis. vij. q. j. Oportet cum qui
 docet et instruit aiās rudes esse tales; vt p
 ingenio dicentū semetip̄m possit aptare.
 et verbi ordinē p audientis capacitate diri
 gere. Debet q; app̄ime esse eruditus et do
 ctus; irrep̄hensibilis; matur; pavidus; sic
 ip̄i p̄bassit fore Clementē hunc post me
 Hec ibi. David; Glo. i. timens peccare.
 Omnia p̄dicra habuit brūs Har. 3. dicit
 sibi in themate. Opus fac euangeliste. Et
 ip̄e potest r̄ndere. Opus feci euangeliste.
 D ij

In festo Marci

¶ Prio gō dco 2c. Vñ Deut. xv. Nō ara
bis in p̄mogenito bouis. Primogenitus
bouis est bona opatio infirme etatis 2c.
Vñ sup eodē libro in versu. Quartum
est p̄fectio etatis 2c. In f̄mone q̄ incipit.
Narrauerūt. Hanc ḡ habuit bt̄us Mar
cus: qz fuit etatis p̄fecte 2c. ¶ Scdo 2c.
sciētie claritas: ne als efficiat maḡ erroris
an̄qz discipul⁹ veritatis. Iō dicit Eccl̄. v
Si est intellect⁹ tibi: respōde p̄mo. Sin
aut̄ sit man⁹ tua sup os tuū ne captaris in
verbo indisciplinato 2c. 2fundaris. In hu
tus signū habem⁹ q̄ saluator noster prius
in medio doctoz sedet/audiēs illos 2c iter/
rogans: 2 postea predicare cepit: qz prius
vnusqz debet addiscere: 2 postea dz offi/
ciū pdicandi exercere. Hinc etiā dñs ait
Apoē. vlti. Qui audit. s. dicendo: dicat ve
ni. s. docēdo. Hinc etiā prius ap̄los docu
it. deinde ad pdicandū misit dicēs. Estote
p̄udentes sicut serpēs: 2 simplices sicut
colūbe. Mar. x. Vñ de retri Hierony. xvj
q. j. Si cupis. Sic etiā post resurrectionē
prius illis sensū apuit. 2 scripturas expla
nauit: 2 postea dixit eis. Euntes in mōm
vnusquisqz pdicare euangeliū oi creature
Mar. vlti. Vñ et cū d̄ quinqz panibus:
quinqz milia hoīz reficere veller: prius ac
cipiens panes fregit: 2 postea discipul⁹ su
is dedit: 2 p̄ eos demū turbis apposuit: qz
sacramēta legis 2 p̄phetaz prius differen
do exposuit. 2 postea eoz sciētiā discipul⁹
dedit. 2 tandē p̄ eos demū turbis appo
sit: 2 illā fidelibz dispensauit. Iōā. vj. Hic
etiā Petr⁹ cū rectoribz eccl̄ie scriberet/ait.
Parati semp ad satisfactiōē om̄i poscēt
vos rōnez de ea que in vobis est fide 2 spe
j. Pet. iij. Hinc etiā Paul⁹ scribens ad
Timothēū ait. Attende lectioni/exhorta
tioni 2 doctrine. j. Tim. iij. Habuit etiā
in veteri testamēto vectes q̄b̄ arca porta
bat iugiter anuli erant inserti: vt cuz arca
esset portanda/ nulla fieret mora diuini⁹
mittendis vectibus: qz pdicatores p̄ quos
eccl̄ia circūfer̄ sacris literis semp debēt
insistere: ne tunc querāt discere cum ex offi
cio alios debeant docere. Salomon quo/
qz nō diuitias: nō lōga r̄pa hui⁹ vite: s̄ sa/
pientiā a deo petijt 2 impetrauit. Hinc 2
Malachias ait. Labia sacerdotis custo/
diunt sciētiā: 2 legē req̄rent ex ore ei⁹: q̄a
angelus dñi exercitūū est. Mala. iij. Hic
etiā d̄ Osee. iij. Quia tu sciētiā repul
sti repellaz ego te: ne sacerdotio fungar⁹
mibi. Hinc Salomon ait. Prius temp⁹
tacendi 2 postea loquēdi: qz veritas pri⁹
tacendo discit/ 2 postea loquēdo pdicatur.
Hinc etiā in canticis canticoz. Vultu per
quosplati eccl̄ie vel pdicatores intelligū
assimilant colūbis: que resident iuxta flu
enta plenissima: sic pdicatores semp sedē
re debent iuxta fluentia euangeliōz et sa/
cre scripture. Patet ergo qz pdicatores de
bent esse clari in sciētia. Quale aut̄ scienti
am habere debēt pdicatores euangelici de
clarat dñs quādo mittēs octo ap̄los ad p̄
dicandū dixit. Predicāte euangeliū om̄i
creature. Debent ḡ docti esse in euāgelij
2 scripturis sanctis: qz debent euangeliū
pdicare: nō Philo sophiā: nō Virgiliū: nō
ceteros poetas. Nam miranda canūt/ sed
nō credenda poete. Non ḡ debēt seculariū
sciētiāz studio vacare ad voluptatē p̄fer
tim poeticaz fabularaz. Vñ Iñsidiosus in
libro sententiāz. 2 habet in decretis. xxxj
vii. di. Iō phibet christian⁹ legere signē
ta poetarum: quia p̄ oblectamenta. fabul
larum nimīū mentem excitant ad incenti
ua libidinum. Nō em̄ solum thura offerēs
do demonibz immolatur: sed etiā eorum di
cta libenti⁹ capiunt. Hec ille. Contra
quos Hiero. ad Damascum de filio prodī
go. Et in decretis. xxxvij. di. sic ait. Sacer
dotes dei om̄issis euāgelijz 2 p̄phetis vñ
demus comedias legere. amatoria bucco
licoz versūū p̄ba cātare: tenere Virgiliū
i m̄ibz: 2 qd̄ in pueri⁹ causa necessitatis
crimē in se facere voluptatē. Hec ille. Est
tamē verum qz p̄ confirmationē veritatis 2
doctrine euangelice: nō est absurdū alq̄n
ceteras sciētiāz adducere: quia oēs scien
tie sūt quasi quedā pedissequē sciētie theo
logice. vnde et quādo necesse est seruire rol
nentur. In cui⁹ figurā. Hester regina sua
rū famulaz obsequio comitata ad regem
Assuerum accedebat. Hester. xv. Vñ Cle
mens sic inq̄: et habet in decretis. xxxvij.
dist. Relatā. in fine. Cū em̄ inquit ex vi
uinis scripturis integrā quisqz firmā regu
lam veritatis susceperit: absurdū non erit
si aliqd̄ etiā ex eruditione cōi: ac liberalibz
studijs: q̄ forte etiā in pueritiā attingit. ad

affectionē veri dogmatis conferat. Ita tñ
 vt vbi vera didicit falsa & simulata decli-
 ner. Hec ille. Vide multa in eadē di. vbi
 bene de h. Hanc g̃ scientiā habuit egregie
 Marcus. qđ pr̃ in eo qđ euāgeliiū scripsit
 in Italia. De vt habet in legenda: g̃ op̃
 fac euāgeliste. et rñdere p̃t. Opus feci
 euāgeliste. s. quātū ad scientie claritate.
 Tertius est vite sanctitas: vt qđ verbo
 pdicat ope confirmet. Vñ debet esse pdi-
 cator potens in opere & sermōe: vt in. c. in
 ter cetera. de offi. iudi. ordi. Duo aut̃ inclu-
 dunt in hac vite scititate. Primus a vitij
 purgatio. Scom̃ in p̃turbis p̃fectio. Pri-
 mo g̃ requirit a vitij purgatio. Quia
 em̃ debet pdicari euāgelicē cōtra vitia
 pdicare. Jo nō debet esse vitio aliq̃ macu-
 laris: alioquin impossibile esset psuadere
 verbo qđ factis reprobat. Cōtra tales d̃t
 Ap̃s. Ro. ij. Qui alium doces: teipm̃ nō
 doces. Qui pdicas non f̃randū: furaris.
 Qui dicit nō mechandū: mecharis. Qui
 abominaris idola: sacrilegiū facis. Qui i
 lege gloriaris: p̃ purgationē legis deum
 in honoreas r̃c. Itē ps. Peccatorū aut̃ dixit
 deus: q̃re tu enarras iustitias meas et as-
 sumis testamentū meū p̃ os tuū: tu vero
 odisti disciplinā & proie. ser. me. retro. Si
 vide. surē. cur. cū eo. et cū adul. pot. tuam
 ponebas. Ad idē fac̃ qđ d̃t Chrys. & habet
 in decretis. xl. di. Multi. Si bñ videris et
 bñ docueris populū instruis: si bñ docueris
 & male videris: tui solius cōdēnator eris.
 Nā bñ viuēdo & bene docendo: populū in-
 struis quō viuere debeat: bñ aut̃ docendo
 & male viuēdo: deū instruis quō te debeat
 cōdēnare. Hec ille. Vñ ex h̃ dicto Chry-
 sostomi videt̃ p̃bri dictū multorū dicens:
 tū qđ si placus in mortali existens ex offi-
 cio publice doceat: peccat mortaliter. De
 tali pdicatore p̃t dici illud qđ dixit Isa-
 ac Gen. xxvij. Vox qđē vox Jacob est: s̃
 man? s̃t man? Lau. Secdo requirit qđ pdi-
 cator sit p̃fectus in p̃turbis. In cui? signū
 dñs Iesus ch̃s qñ voluit pdicare. Mat.
 v. dādo legē nouā ascendit in montem.
 in cui? signum qđ in altitudine p̃turbis cōsi-
 stere d̃t: qđ iustitias dei docet. Mat. xl. Sup-
 mōre excellū ascende tu qđ euāgelizas non
 Vñ Greg. Si in terra ē anim? tu? vt qđ
 de celo loquis: Hec aut̃ p̃fectio includit in

vita religiosorū qđ sunt in statu p̃fectōis: in
 qđ includit paupras/castitas/et obedientia.
 et iō satis p̃gruit pdicatori hec vita. P̃io
 nāqđ debet pdicari h̃e pauprate. Cū em̃
 ad eū p̃tineat psuadere p̃silia qđ sunt p̃fecti-
 onis: iter qđ est paupras euāgelica: iuxta il-
 lud. Si vis p̃fect? esse vade & vende oia qđ
 habes & da paupib? r̃c. Mat. xviij. Idcir-
 co p̃tinet ad eū psuadere pauprate volun-
 taria. Et ideo debet ipse esse paup: qđ abs-
 certū est neminē posse id bñ alijs psuade-
 re verbo: qđ in seipso nō ostēdit exemplo.
 Nota de illo pdicatore qđ ducebat asinū ses-
 cum r̃c. Et cū sollicitus de illo sept? cogi-
 tarz: ita vt diuerteres mens ei? ab oratōe
 & studio: illuz vendidit vel reliq̃t r̃c. Et h̃
 etiā inferit qđ d̃t pdicator ab oib? mūdānis
 exercitijs abstinere: vt diuine exhortatiōis
 possit vacare: iuxta illud. j. Tim. ij. Nemo
 militans deo implicat se negotijs seculari-
 bus: vt ei placeat cui se pbaut. Vñ & Le-
 mens in epla: & habet in decre. ij. q. j. Te
 quidē. sic ait. Te qđez oportet irrepentib?
 biliter viuere et summo studio niti vt oēs
 hui? vite occupatiōes abiciat: ne fideius
 sor existas: ne aduocat? lituz fias: neye in
 ylla aliqua occupatiōe. p̃suis inuentaris:
 mūdialis negotij occupatōe p̃plexus. Ne-
 qđ em̃ iudice / neqđ cogitatorē seculariū ne-
 gociorū hodie te ordinare vult ch̃st? ne p̃
 focat? p̃turbis hoim curis / non possis verbo
 dei vacare. Hec ille r̃c. Sic etiā debz h̃e
 castitate: sic obedientiā vt sic tanqđ expedi-
 tus vernacul? Abiāe possit libert? vince-
 re hostes. P̃cipue aut̃ debet habere cha-
 ritate interi? vt feruenter verbū dei p̃p̃o-
 nat: iuxta illud. Si linguis hoim loquar
 & angelorū: charitate aut̃ ñ habuero: fact?
 sum velut es sonās aut cymbaluz tintens
 j. Cor. xij. Debet g̃ pdicator esse interi?
 charitate ardēs vt dictū est: r̃c. vita
 lucens. Vñ Greg. in homel. de decē virgī-
 nib? Cui? vita despiciat: restat vt ei? pdi-
 catio contēnat. it̃. q. viij. s. Porro. De hoc
 debet pdicator sumere exemplū a ch̃o: d̃
 quo scribit̃ Act. j. Ad cepit Iesus facere
 & docere. Itēz a Paulo qđ de se dicit. Non
 audeo aliqd loqui eorū qđ per me nō efficit
 ch̃st?. Ro. xv. Itē ab ap̃s qđ anqđ exiit
 ad pdicandū fuerūt p̃firmati virtute ex al-
 to recipientes sp̃m̃ sanctum in die pente-
 H iij

In festo sancti Marci

costes. Act. ij. Potest etiā euangelic⁹ pdi-
cator; sumere de h' exemplū de Erate thes-
bano: de quo dicit Hiero. ⁊ habet i' decre-
tis. xij. q. ij. Erates ille thebanus hō quō
dā dicitur? cū ad philolophādū arbenas
pgererit magnū auri pondus abiecit: nec
putauit se posse et putes simul ⁊ diuitias
possidere etc. Hanc g' feritātē ⁊ pfectionē
habuit excellētissim⁹ Marcus: q' sic apo-
stoli fuerūt obligati ad tria vota religiōis
vt dicit Tho. ij. q. ij. q. lxxij. sic et ipse etc.
¶ Quartū est miteris auctoritas. Ro. ⁊
Quō predicabūt nisi mittant? Itē Heb.
v. Nec sibi quisq' sumat honore: sed q' vo-
caf ad deo tanq' Aaron. Debet autē mit-
ti ab hoie habente auctoritatē mittēdi vel
a deo. Dicit tñ ter. in. c. Lū ex iniuncto. de
hereticis. q' q' dicit se missum a deo nō dō
sibi credi/ nisi hoc pber miraclo vl' scriptū
ra pphetica. Miraculo quidez: sicut fecit
Moyses corā filijs israel ⁊ Pharaōe. Eto.
tij. Scriptura pō pphetica: sic fecit Joan.
baptista q' dixit. Ego vox clamātis in des-
erto: sic dicit Eia. ppha. Luc. iij. Mar. j. ⁊ Jo.
i. Hanc etiā habuit beatus Marcus: quia
fuit missus ad pdicandū a pncipe apostolo-
rū Petro. Primo aquilegiā: post modum
Alexandriā. in quā intrando solutum est
calciamentū suū. Hora g' q' apli portabant
calciamenta: sicut etiā legit de Bartolo-
meo. Nā ⁊ christus videt habuisse calcia-
mentū. iuxta illud Mar. ij. Lū? nō sum
dignus vt soluiam corrigiam calciamenti
etis etc. Dic histōriā. ergo Opus fac euā-
geliste. **¶** Quintus est ordinis dignitas.
Debet em pdicator euangelic⁹ esse sacer-
dos ex ordinatiōe ecclie. de q' habet. xvj. q.
j. Adijcimus. Quis Philipp⁹ diaconus
ex spūsscti auctoritate pdicauerit: sicut legit
Act. Hinc colligitur q' femina nō debet
pdicare: vt dicit ter. xxij. di. mulier. Sed
nunqd diaconus pōt pdicare: videt q' sic.
xxv. di. Perlectis. Sed dic q' ibi pdicare
ponit p legere: vt dicit Glo. in predicto. c.
Adijcim⁹. vbi etiā subdit dices. q' subdia-
conus pōt pdicare: q' plationem ⁊ curam
aiar habere pōt. de eta. ⁊ quali. Preterea.
Predicat g' rōne platiōis: s' nō rōne ordi-
is: q' locū sacerdotis obrinet. di. xxij. in fine.
fm Glo. sed ptra id q' dicit de muliere vi-
detur ter. i. c. mulier. xxiij. di. Ex h' inferē

q' non pōt pdicare aliquis añ. xxy. annu m
q' ante tale temp⁹ non pōt q's ordinari sa-
cerdos: vt dicit ter. in. cle. generalē de eta.
⁊ quali. Nec pōt circa etatē ordinandi ep̄s
dispensare: vt dicit ibi Glo. Joā. an. Hoc
etiā habuit beatus Marcus. Fuit em sacer-
dos veteris testamēti fm legē moysēā:
⁊ nō fm legem euangelicā. Quāuis em
sibi pollices ex humilitate sciderit: ne ad
ordinez sacerdotij posset humano iudicio
pmoueri. Nihilominus disposito dicit au-
ctoritas beati Petri preualuit: qui ipsum
Alexandrie episcopum destinauit. ⁊ cōse-
quenter fuit sacerdos. Alioquin episcop⁹
esse nō potuisset: vt legitur ⁊ notat in. c. ex
lris. extra. de excessib⁹ platorū. in Glo. Est
tamē norandū: q' vt dicit scrius Tho. ij. q.
q. xvij. a. ij. ad certius. Credibile est eū h'
fecisse ex instinctu spūsscti sine quo nō lūz
alicui sibi manus inijcere fm Tho. ⁊ con-
cordat lex ciuilitis idem disponēs. Nam vt
dicit ter. in. l. Liber hō. ff. ad. l. aquil. Pe-
mo est dñs mēbroz suozum. Item lex ca-
nonica dices. q' si quis clericus seipsum ex
iracundia verberat: incidit in canonē late
sentētie excoicatiōis. d' qua in. c. Si quis
suadēte diabolo. xvij. q. iij. ⁊ h' notat extra.
de sentē. excomi. l. Cōtingit. in. j. **¶** Sextū
est pstantie firmitas: videt vt nō timeat
recta loqui/ presertim ea q' sunt necessaria
ad salutē alicuius pōne pretereri. Unde
Greg. in pastoral. ⁊ habet in decret. xliij.
di. Sit rector. sic rector discretus in silentio/
vtilis in verbo. ne aut tacēda pferat: aut
pferenda reticeat. Nāz sicut incauta lo-
cutio in errorez pporabit: ita indiscretum
silentiū eos q' erudiri poterāt i errore vere
linq't. Sepe namq' recrozes improuidi hu-
manam amittere grām formidantes: lo-
quē libere recta: ptimecū: ⁊ iuxta veritatē
cem nequaq' gregis custodie pastorum
studio: sed mercenariōz vice dēseruūt: q'
venēre lupo fugiunt/ dum se sub silentio
abcondūt. Hinc nāq' eos p pphetam do-
minus increpat dices i Esaiā. Lanes mu-
ti nō valētēs latrare. Nec ille. Vide ibi
bene de hoc. Hanc pstantiā habuit beatus
Marcus: quia postq' iuit Pentapolim
post bienniū cum firma pstantia reuerius
est Alexandriā: qntūcūq' sibi agnosceret
insidias mortis esse paratas etc. Dic h' hō

riam. ¶ Septimū est patientie virtuositas. ps. Bene patientes erunt vt annunci ent. In apli p mundū pdicantes multa verbera: multa vitia: multas pumelias patiebant: iuxta illud dñi. In mudo pssu ram habebitis. Joā. xiiij. Sz ipsi nihilominus ibant gauderes: quonia digni sūt habiti pro noie Jesu cōrumeliā pati. Act. v. Hanc etiā patientiā pfecte habuit beatus Marcus zc. Dic etius martyriū. ergo bñ Opus fecit euangeliste. Amen.

In festo sancte Lite virginis Sermo. XXXVIII.

Mulier timēs

deum ipsa laudabit. Prouer. vlti. c. Quāuis verba pposita de qualibet muliere deū timentē dicit posita: tamen specialit' appropio illa serē Lite virgini gloriose de qua hodie sermo nobis erit: qz hodie fit festū d' ea. Salutes virgo maria zc. ¶ Pro sermonis fundamēto q est de timore: dicitur theologialis qstio.

Querit. Vtrū timor seruilis sit donū dei: Arguit q n. spūsanct' compatit se cū donis suis: sed cum timore nō se cōpatitur qz habēs timorē seruilem: aliqui est in peccato mortali cū quo nō compatit spūsanctus. Igit. In oppositū: Hg' s' n' iij. di. xxxij. Duo sūt timores dñi: seruilis q pncipium sapientie est: z amicabile qui pfectione sapientie comitatur. ergo timor seruilis est donū dei. z sic qstio manet p vtraqz parte dubia. Ad questionē rōdēdū est fm Bonauē. in scripto suo sup Dgrm sentē. iij. dist. xxxij. q timor seruilis est donum dei: z hoc ppter duo. Primo qz timor seruilis est quedā cordis illuminatio. Secūdo qz est fluxus cōcupiscibilis restricto. Primo enim timor seruilis est donum dei: quia donum dei est credere penas futuras: pro eo qd est ibi quedam cordis illuminatio. Hic. Induristi domine cor nostrum: ne non timerem? te. igit. Secūdo timor seruilis est donum dei: quia est cōcupiscibilis restrictio. ps. Consiige timore tuo carnes meas. quod quidem fit nō timore casto solū: sed etiā seruilis quo timentur eterna supplicia z diuina iudicia: z ppter illorū

timorem: cessat homo a peccatorū ppetratione: licet non cesset a voluntate. Sic dicit Glo. Et hoc totum est a diuino numine. Er ad argumentū dicit q est quoddā donum a spūsancto et cum spūsancto z quoddā qd est a spūsancto z qnqz stat cū spūsancto: qnqz nō est etiā aliud donū a spūsancto: sed nō cum spūsancto. Primū est donum charitatis: qd est a spūsancto z semp cū spūsancto: quia p ipsum anima est habitaculum spūsancti. Secūdū est donū pbertie qd est a spūsancto nō tamē sp cū spūsancto: sed qz quādo etiā est in malis. Tertū est donū timoris seruilis qd est a spūsancto: sed non cū spūsancto: qz pparat ad spūsanctū: z d hoc dono nō est verū cum spūsancto se compatitur cū donis suis: z illuz timores nō solū habuit sancta Lita: sz etiā filiales: Iuxta verba psumpta. Mulier timens deū zc Pro declaratiōe verborum thematicis z in troductiōe materie pdicande. Notanduz q fm q sacri doctores theolog' dogmatizant. seprē sunt timoris differentie que in sacra pagina inueniuntur.

- Prim' est timor naturalis
- Secūdo est timor humanalis
- Tert' est timor mundialis
- Quart' est timor seruilis
- Quint' est timor initialis
- Sext' est timor filialis
- Septim' est timor reuerētialis.

¶ Er de sermo vel de serpio potest et debz intelligi thēma. dum dicit. Mulier. i. scēa Timēs deū. Primus timor: nō est bonus neqz malus bonitate vel malitia moris. Secūdus z Tert' sunt mali. Quart' et Quint' sunt boni: sed nō sufficētes ad salutem. Sextus z Septim' sūt boni z ad salutem sufficētes. ¶ Primus q timor ē naturalis: qñ homo timet aliqd nociuum vere v' putatiue ipsi nature: z dicit timor naturalis. Naturaliter etiā timet quilibet malū pene vt infirmitates pditiones hoīno: officiorum z morte. Obiectum ergo hui' timoris est malū pene. Vñ. j. Jo. iij Timor penam habet. s. p obiecto. Talis etiā timor: fuit etiā in christo q timuit morte. Mar. xij. Lepit Iesus pauere z redere. Talis etiā timor cōsis est omibz hoībz et iste timor ē indifferēs: qz nec meritor?